

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

4.4.2011

B7-0246/2011

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av kommissionen

i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen

om användningen av sexuellt våld i konflikter i Nordafrika och Mellanöstern

**Antonyia Parvanova, Marietje Schaake, Marielle De Sarnez,
Ramon Tremosa i Balcells, Kristiina Ojuland, Sarah Ludford,
Giommaria Uggias, Edward McMillan-Scott, Sonia Alfano**
för ALDE-gruppen

Europaparlamentets resolution om användningen av sexuellt våld i konflikter i Nordafrika och Mellanöstern

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor,
- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2008 om situationen i Demokratiska republiken Kongo och våldtäkt som en krigsförbrytelse¹,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om situationen i Egypten,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2011 om södra grannskapet, i synnerhet Libyen,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, å EU:s vägnar på Internationella dagen mot våld mot kvinnor den 25 november 2010,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden/den höga representanten, Catherine Ashton, å EU:s vägnar på Internationella kvinnodagen den 8 mars 2011,
- med beaktande av föreskrifterna i FN:s rättsliga instrument om mänskliga rättigheter, framför allt de som handlar om kvinnors rättigheter, såsom FN-stadgan, FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, de internationella konventionerna om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om undertryckande av människohandel och utnyttjande av prostituerad av andra, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och dess fakultativa protokoll, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling samt 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning och principen om ”non-refoulement”,
- med beaktande av andra FN-instrument om våld mot kvinnor, som Wiendeklarationen och handlingsprogrammet av den 25 juni 1993, som antogs vid världskonferensen om mänskliga rättigheter (A/CONF. 157/23) och FN:s deklaration om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993 (A/RES/48/104),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner av den 12 december 1997 om åtgärder för att förebygga brott och straffrättsliga åtgärder för att avskaffa våld mot kvinnor (A/RES/52/86), av den 18 december 2002 om åtgärder för att avskaffa brott mot kvinnor som begås under hederns täckmantel (A/RES/57/179) och av den 22 december 2003 om avskaffande av våld mot kvinnor i hemmet (A/RES/58/147),

¹ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 83.

- med beaktande av rapporterna från de särskilda rapportörerna knutna till FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om våld mot kvinnor och den allmänna rekommendationen nr 19 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor (elfte mötet, 1992),
- med beaktande av den förklaring och den handlingsplattform som antogs av den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking den 15 september 1995 samt av sina resolutioner av den 18 maj 2000 om uppföljningen av handlingsplattformen från Peking, av den 10 mars 2005 om uppföljningen av handlingsprogrammet från FN:s fjärde kvinnokonferens (Beijing + 10)¹, och av den 25 februari 2010 om uppföljningen av handlingsplanen från Peking (Peking +15),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 19 december 2006 om ökade insatser för att utrota alla former av våld mot kvinnor (A/RES/61/143), och av säkerhetsrådets resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som antogs 1998, och särskilt artiklarna 7 och 8 enligt vilka våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingad prostitution, påtvingat havandeskap, påtvingad sterilisering och varje annan form av sexuellt våld utgör brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser och likställs med tortyr och en allvarlig krigsförbrytelse, oavsett om sådana företeelser utförs systematiskt vid internationella eller inbördes konflikter,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Kvinnor har deltagit aktivt i upproren för mer demokrati, rättigheter och frihet i Nordafrika och Mellanöstern.
 - B. De sittande regimerna i Libyen och Egypten har tagit till sexuellt våld mot i synnerhet kvinnor som en del av konflikten i dessa revolutioner, vilket gör kvinnorna sårbara.
 - C. Sexuellt våld tycks användas för att systematiskt skrämma och förnedra kvinnor.
 - D. En libysk kvinna, Iman al-Obeidi, som på ett hotell i Tripoli berättade för journalister att hon utsatts för en gruppvåldtäkt och övergrepp från soldater, fängslades den 26 mars 2011 på okänd plats och stäms nu för förtal av de män som hon anklagar för våldtäkt.
 - E. I Egypten hävdar kvinnliga demonstranter att de av militären tvingades genomgå ”oskuldstester” sedan de gripits på Tahrirtorget den 9 mars 2011, och att de därefter utsattes för tortyr och våldtäkt, och att oskuldstesterna utfördes och fotograferades i närvaro av manliga soldater.
 - F. Några egyptiska kvinnor kommer att ställas inför militärdomstol då ”oskuldstesterna” sades visa att de inte var oskuld.
- 1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaternas regeringar att kraftigt motsätta sig användningen av sexuellt våld och hotelser mot kvinnor i Libyen och

¹ EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

Egypten.

2. Europaparlamentet rekommenderar att en oberoende undersökningskommitté tillsätts för att ställa de ansvariga till svars enligt Internationella brottmålsdomstolens villkor, och att särskilt de brott som Gadaffi begått måste utredas.
3. Europaparlamentet betonar att alla ska kunna uttrycka sin åsikt om en demokratisk framtid i sitt land utan att fängslas, torteras eller utsättas för förnedrande och diskriminerande behandling.
4. Europaparlamentet är fast övertygat om att de pågående förändringarna i Nordafrika och Mellanöstern måste bidra till ett slut på diskriminering av kvinnor och till ett samhälle där kvinnor kan delta till fullo på samma villkor som män och i enlighet med FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.
5. Europaparlamentet framhåller behovet av att säkra kvinnors rättigheter överlag i de nya demokratiska och rättsliga strukturerna i dessa samhällen.
6. Europaparlamentet betonar att kvinnornas roll i revolutioner bör erkännas, liksom de faror de utsätts för och det sätt på vilket de kan försvara sina rättigheter.
7. Europaparlamentet framhåller att det finns ett behov av att integrera de mänskliga rättigheterna och den europeiska grannskapspolitiken, och att aktivt dela med sig av EU:s erfarenheter av könsrelaterat våld och jämställdhet, som en del av demokratiseringsprocessen.
8. Europaparlamentet betonar behovet av att tillämpa jämställdhetsintegrering och stödja särskilda åtgärder för att uppnå en effektiv och systematisk jämställdhetsstrategi i länderna i den europeiska grannskapspolitiken, och uppmanar med kraft regeringarna och det civila samhället att öka kvinnors sociala delaktighet, bekämpa analfabetismen och främja sysselsättningen bland kvinnor för att se till att de representeras på ett meningsfullt sätt på alla nivåer.
9. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att högst upp på agendan för samtalen med de sydliga länderna i den europeiska grannskapspolitiken sätta EU:s politiska prioriteringar om avskaffande av dödsstraffet, respekten för de mänskliga rättigheterna, inbegripet kvinnors mänskliga rättigheter, respekten för grundläggande friheter och ratificeringen av ett antal internationella rättsliga instrument, däribland Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.